

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 8. juli 2020

Sag BS-22539/2020-HJR

A
(selv)

mod

Skatteministeriet
(advokat Steffen Sværke)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 12. december 2019 (BS-51173/2018-KBH) og af Østre Landsrets 14. afdeling den 11. februar 2020 (BS-467/2020-OLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jan Schans Christensen, Jens Kruse Mikkelsen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Kærende, A, har påstået landsrettens afgørelse ophævet, og at han meddeles til-ladelse til kære.

Indkærede, Skatteministeriet, har tiltrådt As påstand.

Sagsfremstilling

Københavns Byret afviste ved dom af 12. december 2019 en sag anlagt af A mod Skatteministeriet med henvisning til, at søgsmålsfristen i skatteforvaltningslovens § 48 ikke var overholdt. Med dommen fulgte en vejledning om, at dommen som udgangspunkt kunne ankes til landsretten med en frist på 4 uger fra dommens afsigelse.

Ved ankestævning af 6. januar 2020 ankede A afgørelsen til landsretten, som ved dom af 11. februar 2020 afviste appellen med følgende begrundelse:

”Byretten har ved dom af 12. december 2019 afvist sagen under henvisning til, at søgsmålsfristen i skatteforvaltningslovens § 48, stk. 4, ikke er overholdt. Det følger af retsplejelovens § 369, stk. 3, at domme, hvorved retten afviser sagen, fordi den ikke er indbragt for rette domstol eller ikke rettidigt er indbragt for domstolene eller for ankeretten, kun kan indbringes for højere ret ved kære.

Appel af byrettens dom burde således være sket ved kære, jf. retsplejelovens § 391, stk. 3. Ankestævningen opfylder betingelserne til et kæreskrift, jf. retsplejelovens § 393, stk. 3, 2. pkt. Ankestævningen er imidlertid ikke indlæst på domstolens sagsportal inden for kærefristen, der udløb den 26. december 2019, jf. retsplejelovens § 394, stk. 1.

Da der endvidere ikke er omstændigheder, der kan begrunde, at landsretten undtagelsesvis tillader kære efter fristens udløb, jf. retsplejelovens § 394, stk. 2, 4. pkt., afvises appel af denne sag.”

Af landsrettens fremsendelsesbrev til Højesteret fremgår bl.a.:

”Efter As oplysning i processkriftet om byrettens fejlagtige vejledning af ham bemærker landsretten, at betingelserne for undtagelsesvis at tillade kære efter fristens udløb antageligvis er opfyldt, jf. Højesterets kendelse af 28. maj 2020 i sag BS-40221/2019-HJR.”

Anbringender

A har anført, at det fremgik af vejledningen til byrettens dom af 12. december 2019, at fristen for at anke sagen til landsretten var 4 uger.

Fristen på 4 uger er overholdt. Som selvmøder må han kunne stole på, at en vejledning om appel fra domstolene er korrekt.

Skatteministeriet har anført navnlig, at A har appelleret byrettens dom i overensstemmelse med appelvejledningen. Da appelvejledningen var urigtig, var appellen iværksat for sent.

Der er ikke i civile sager en almindelig pligt for domstolene til at vejlede om adgangen til appel, sådan som det er tilfældet for straffesager, jf. retsplejelovens § 219 a, stk. 6. Vælger domstolene imidlertid at vejlede herom, er der i retspraksis eksempler på, at en urigtig appelvejledning fra 1. instans har ført til, at appelinstansen undtagelsesvis har tilladt kære, selv om kærefristen ikke var overholdt.

Efter ministeriets opfattelse bør der i en situation som den foreliggende, hvor appellen iværksættes for sent, men i overensstemmelse med domstolenes (urigtige) appelvejledning, normalt meddeles tilladelse til kære, jf. retsplejelovens § 394, stk. 2, 4. pkt.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om As anke til landsretten den 6. januar 2020 af Københavns Byrets dom af 12. december 2019 skal tillades admitteret som et kæremål, selvom kærefristen på 2 uger er overskredet, jf. retsplejelovens § 394, stk. 2, 4. pkt.

Af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret, at As anke betragtes som en kære af byrettens dom om afvisning.

I forbindelse med fremsendelsen af byrettens dom af 19. december 2019 til A har retten fejlagtigt oplyst, at fristen for at indbringe byrettens afgørelse for landsretten var 4 uger. Kæremålet er modtaget inden udløbet af denne frist.

Under disse omstændigheder finder Højesteret, at der undtagelsesvis bør gives tilladelse til kære efter fristens udløb, jf. retsplejelovens § 394, stk. 2, 4. pkt.

Højesteret ophæver derfor landsrettens dom og meddeler A tilladelse til at kære.

THI BESTEMMES:

Landsrettens dom ophæves.

A meddeles tilladelse til kære.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part for kæresagens behandling for Højesteret.

Kæreafgiften tilbagebetales.